

στιγμῆς, καθ' ἣν ἠτένισα τοὺς θελκτικούς σου χαρακτῆρας, ἐνεχαράχθησαν οὗτοι βαθέως εἰς τὴν καρδίαν μου. Θέλεις νὰ ιδρύσῃς τὴν εὐτυχίαν μου διὰ παντός; »

Νέα Ὑόρκη, 4 μ. μ.

« Ναί, συγκατατίθεμαι, ἀγαπητέ Τζών. Ὁμοίως καθήδυνουσαν ἐντύπωσιν μοὶ προϋξένησεν ἡ σὴ εἰκὼν. Ἄλλὰ ξύρισε τὰς παραγναθίδας σου! »

Λορδῆντορ, 4 1/2 μ. μ.

« Πρὸς τὸν Ἰωνάθαν. Ἀγόρασον ἀδάμαντας ἀντὶ 1500 λιρ. στερλ. παρὰ τοῦ περιφημοτέρου ἀδαμαντοπώλου τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ πρόσφερε αὐτοὺς ἐν ὀνόματί μου τῇ περιλημένῃ. »

« Πρὸς τὴν Ζέννυ. Προσφιλές πλάσμα, λάβε τὰ κοσμήματα ταῦτα εἰς ἐνδείξιν τοῦ ἔρωτός μου. Ἡ λάμψις των εἶνε μόλις ὡς ἡ φωσφορικοῦ πυρείου ἀπέναντι τῆς φλογός, ἥτις μὲ καταβιβρώσκει. »

Νέα Ὑόρκη, 5 1/2 μ. μ.

« Ἀγαπητέ Τζών! Εἶμαι βαθέως συγκεκινημένη ἐκ τοῦ λαμπροῦ δώρου. Εὖρες τὴν πρὸς τὴν καρδίαν μου ὁδόν. I love you with all my heart (Σὲ ἀγαπῶ ἐξ ὅλης καρδίας). »

Λορδῆντορ, 6 μ. μ.

« Εἶμαι εἰς τὸν ἔβδομον οὐρανόν. Ἀγγελέ μου, πόσον ἀνυπομονῶ νὰ σὲ σφίξω εἰς τὰς ἀγκάλας μου, ὡς σύζυγόν μου. Τὴν νύκτα ταύτην ἐπιβιβάζομαι ἀτμοπλοίου, ἵνα σπεύσω πρὸς σέ. Χαῖρε, μέχρι τῆς προσεχοῦς εὐδαιμονίας. »

Νέα Ὑόρκη, 8 μ. μ.

« Ἀγαπητέ Τζών. Εἶνε ἀνωφελές νὰ ταξειδεύσῃς. Ὄταν ἐγνώρισα πλησιέστερον τὴν μίς Ζέννυ κατὰ τὰς περὶ σοῦ διαπραγματεύσεις, ἐρωτεύθη τὸν ἄγγελον αὐτόν. Τῇ ἠνοιξα τὴν καρδίαν μου καὶ μοὶ ἔδωκε τὴν προτίμησίν της, διότι ἐγὼ ἤμην ὁ πλησιέστερός της, ἐνῶ σὺ χωρίζεσαι ἀπ' αὐτῆς διὰ τοῦ ὠκεανοῦ. Τὸ μεσονύκτιον τελοῦμεν τοὺς γάμους μας. »

Λορδῆντορ, 8 1/2 μ. μ.

« Ἰωνάθαν, εἶσαι ἀχρεῖος. Ἡ ὕβρις αὕτη ἀπαιτεῖ αἷμα. Ἐκλέγω ὡς μάρτυράς μου ἐν Νέῃ Ὑόρκη τὸν Ἰόνσων καὶ τὸν Ἄδαμς. »

Νέα Ὑόρκη, 9 μ. μ.

« Μάρτυρές μου ἐν Λονδίῳ εἶνε οἱ Σμιθ καὶ Στούαρτ. Εἶσαι ὁ προσβεβλημένος καὶ δύνασαι νὰ ἐκλέξῃς τὰ ὄπλα. Σπεῦσον. Τὸ μεσονύκτιον πρέπει νὰ νυμφευθῶ. »

Λορδῆντορ, 10 1/2 μ. μ.

« Πρὸς τοὺς Ἰόνσων καὶ Ἄδαμς. Ἴδου οἱ ὄροι μου. Ὅπλον, τὸ ἠλεκτρικὸν σύρμα. Ἐκαστος διαβιβάζει τῷ ἀντιπάλῳ ἰσχυρὸν κεραυνόν. Ὁ λαχνὸς ἀποφασίζει τίς πρῶτος θέλει πυροβολῆσαι διὰ τῆς ἠλεκτρικῆς συστοιχίας. »

Νέα Ὑόρκη, 11 μ. μ.

« Ὁ λαχνὸς ἀπεφάσισεν ὑπὲρ τοῦ Ἰωνάθαν. »

Λορδῆντορ, 11 1/2 μ. μ.

« Εἴμεθα ἐνταῦθα ἔτοιμοι. Παρακαλῶ εἰδοποιήσατέ με 2 λεπτὰ πρότερον. »

Νέα Ὑόρκη, 2 λεπτὰ πρὸ τοῦ μεσονυκτίου.

« Τὸ μεσονύκτιον ἀκριβῶς ἀφίνομεν τὸν ἠλεκτρικὸν σπινθηῖρα ἀπὸ τὴν συστοιχίαν. Προσέξατε. »

ΙΟΝΣΩΝ καὶ ΑΔΑΜΣ »

Λορδῆντορ, μεσονύκτιον.

« Ὁ Τζών ἔπεσε νεκρὸς εὐθὺς ὡς ὁ κεραυνὸς τὸν εὖρεν. Αἱ ἀπαιτήσεις τῆς τιμῆς ἰκανοποιήθησαν. »

ΣΜΙΘ καὶ ΣΤΟΥΑΡΤ. »

[Ἐκ τοῦ βερολιναίου εἰκονογραφημένου Schorer's Familienblatt]

Ἡ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Λογία καὶ φιλεπιστήμων Κυρία, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐξῆς δημοσιευομένης ἐπιστολῆς αὐτῆς, ἀνακοινοῦ ἡμῖν ἀνωνύμως τὰ ἐπόμενα συμπληρωτικὰ εἰς ὅσα ἐν προηγουμένους φύλλοις ἐδημοσιεύσαμεν περὶ αὐτοκτονίας τῶν ζώων, ἅτινα ἀσμένως καταχωρίζομεν εὐχαριστοῦντες τὴν ἀνώνυμον ἡμῶν συνεργάτιδα ἐπὶ τῇ ἀξιολόγῃ ἀνακοινώσσει.

Κύριε διευθυντὰ τῆς Ἑστίας,

Εἰς δύο φύλλα τοῦ ἄξιολόγου ἡμῶν περιοδικοῦ ἐγένετο ἤδη λόγος περὶ αὐτοκτονίας παρὰ τοῖς ζώοις, καὶ μετὰ μεγίστου διαφέροντος ἀνεγνων τὰ περὶ τοῦ θέματος τούτου γραφέντα. Ἐκ τούτων λαμβάνουσα ἀφορμὴν, τολμῶ ν' ἀποστείλω σημείωσιν παρατηρήσεώς τινας, ἔχούσης σχέσιν πρὸς τὸ ἀνωτέρω θέμα, ἐλπίζουσα ὅτι, ἂν εὐαρεστηθῆτε νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν ταύτην, θέλω ἴσως, ἐξ εὐμενείας τινὸς τῶν περὶ ὑμᾶς ἐπιστημόνων συνεργατῶν, φωτισθῆ περισσότερον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐξοχῆς τινοῦ τῆς νήσου Εὐβοίας συνέλαβον γαστροζῶον, τῆς οικογενείας τῶν Ὀλοθουριῶν. Σκοποῦσα νὰ παρατηρήσω λεπτομερέστερον τὰ κατ' αὐτό, ἔθηκα τὸ ζῶον ἐν λεκάνῃ πλήρει θαλασσίου ὕδατος καὶ ἐτήρησα αὐτὸ ἐπὶ δύο ἡμέρας, ἀνανεοῦσα τὸ ὑγρὸν. Πλὴν τὴν τρίτην, δὲν ἐνθυμοῦμαι ἀκριβῶς ἔνεκα τίνος ἀπασχολήσεως, μοὶ διέφυγε ν' ἀνανεώσω τὸ νερόν, καί, ὅτε ἐνεθυμήθην τὸ πτωχόν μου γαστροζῶον, εὗρον αὐτὸ σάκκον κενὸν μόνον. Παρ' αὐτῷ ἐπέπλεον ὀλόκληρος ὁ πολυσύνθετος πεπτικὸς τοῦ ζῶου σωλήν! Μετ' ἐλέγχου συνειδήσεως ἀπέρριψα τὴν λεκάνην μετὰ τῶν περιχομένων, ἀλλ' ἡ ἔκπληξις μου ἐπὶ τῷ συμβάντι ὑπῆρξε μεγίστη. Δὲν ἐτόλμησα νὰ ἐπαναλάβω τὸ σκληρὸν πείραμα ἐπὶ ἐτέρου ζώου, ἀλλ' ἄμα τῇ ἀφίξει μου εἰς τὴν πόλιν προσέδραμον εἰς τὸ πρῶτον εἰς χεῖράς μου τυχὸν ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα,

ζητούσα τὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου. Ἦτο δὲ τοῦτο «La vie et les moeurs des animaux» ὑπὸ Louis Figuiet.

Καὶ ἀνέγνωσα ἐν αὐτῷ ὅτι εἰς τὰ γαστροζῶα τῆς ἀζέως ταύτης, ὡς καὶ εἰς ἕτερα τῆς κλάσεως τῶν Ἀκτινοειδῶν καὶ δὴ εἰς τοὺς Ἀστερίας παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον τῆς αὐτοκτονίας, εἴτε ὀπίσταν ὑπὸ ἔχθρου καταδιώκονται, εἴτε ὅταν ὑπ' ἄλλης τινὸς ἀνάγκης πιέζονται. Καὶ τὰ μὲν Ὀλοθούρια ἀπορρίπτουσι τὸν ἐντερικὸν σωλήνα, οἱ δὲ Ἀστερίαὶ ἀποσπῶσι τὰ ἀκτινοειδῆ αὐτῶν ἄκρα ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ δίσκου! Ἀνέγνων προσέτι ὅτι τ' ἀποβληθέντα πεπτικὰ ὄργανα τῶν Ὀλοθουρίων ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῆς δαψιλοῦς φύσεως, μεταγομένου τοῦ ζῶου εἰς αἰσιωτέρας περιστάσεις, ὡς παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ δόκτορος Johnston, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ αὐτοῦ προμνημονευθέντος συγγράμματος. Δύναται λοιπὸν τὸ γαστροζῶον νὰ θνήσκῃ καὶ ν' ἀναζῆ κατὰ βούλησιν; (ἂν δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ἡ λέξις). Ὅποῖον προνόμιον! Βεβαίως δυσκολεύεται ἡ ἀνθρωπίνῃ φιλαυτία ν' ἀποδώσῃ εἰς τόσῃ ἀτελεῖ ὄντα τὸ θλιβερόν πλεονέκτημα τῆς ἐν συνειδήσει αὐτοκτονίας, ὅπερ μόνον εἰς τὸν ἡθικὸν κόσμον ἡδύνατο ν' ἀπαντᾷ. Πλὴν τίς δύναμις, ὅποῖον ἐνστικτον ὠθεῖ αὐτὰ εἰς τὸ ἀπεγνωσμένον τέλος;

V.

Σημ. «Ἐστίας». Φίλος εἰδήμων τῆς «Ἐστίας», εἰς ὃν ὑπεβάλομεν τὰ ἀνωτέρω, ἐπεσημείωσεν ἡμῖν τὰ ἐπόμενα περὶ τοῦ φαινομένου:

«Ἐἶνε ἀληθές ὅτι ὀλοθούριά τινα ἐκ τῶν ἐχινόδερμων ἔχουσι τὴν ιδιότητα ν' ἀπαλλάσσονται μεγάλου μέρους τοῦ πεπτικοῦ αὐτῶν σωλήνος διὰ τῆς ἔδρας, ἄνευ τινὸς βλάβης, διότι τὸ ἀπορριφθὲν ἀναγεννᾶται. Πολλοὶ ἐπίσης ἀστέρες, καὶ ἰδίᾳ ὀφίουροι τῆς αὐτῆς συνομοταξίας, αὐτομάτως καταμεριζόμενοι πολλαπλασιάζονται οὕτως διότι ἕκαστον τεμάχιον μετὰ τινα χρόνον ἀποκτᾷ πάντα τὰ ὄργανα τοῦ τελείου ζῶου. Τὸ φαινόμενον τοῦτο τῶν ἐχινόδερμων προδίδει τὴν φυλετικὴν αὐτῶν καταγωγὴν. Τὰ ζῶα ταῦτα φαίνονται ἀποτελεσθέντα ἐκ τοῦ συνοικισμού πλειοτέρων ὁμοίων, ἅτινα διαφυλάττουσι, καίτοι συνηνωμένα, ἅπαντας τοὺς ἰδιαιτέρους αὐτῶν χαρακτῆρας, καὶ ἐν καιρῷ δύνανται πάλιν νὰ ζήσωσι μόνα ἢ καὶ ἀναπληρώσωσι τὰς ἐλλείψεις των.

Καὶ εἰς τὰ ὀλοθούρια λοιπὸν, καίτοι ἐξωτερικῶς δὲν διακρίνομεν τὴν ἀκτινοειδῆ μορφήν, συμβαίνει τοιοῦτόν τι μαρτυροῦν τὴν κοινὴν μετὰ τῶν ἐχινόδερμων καταγωγὴν.

Ἐξωθοῦσι δὲ τὰ πράγματα οἱ ἀπανταχοῦ διαρῶντες αὐτοκτονίας τῶν ζῶων ἐν τῇ ἀνωτέρω περιστάσει τὸ ὀλοθούριον ἀπέθανεν ἐλλείψει ἀφθῶνου ὕδατος. Οἱ πνεύμονες τοῦ ζῶου τούτου, διότι διὰ τοιούτων ἀναπνέει, οἴτινες κείνται παρὰ τὴν ἔδραν, βαθυηδὸν ἐκτεινόμενοι ὅπως ἐν μείζονι ἐκ-

τάσει ὕδατος ἀντλήσωσιν ἀέρα, ἐξέρχονται ἐξ ὀλοκλήρου συμπαρασύροντες καὶ τὸ ἄκρον τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος, ὅστις εἶνε τρεῖς μακρότερος τοῦ σώματος τοῦ ζῶου. Μὴ δυνάμενον πλέον τὸ ζῶον ν' ἀνασύρῃ τὰ ἐκβληθέντα ἀποθνήσκει ἐξ ἀσφυξίας. Ὅταν ζῆ ἐλεύθερον ἐν τῇ θαλάσῃ, μόνον μεγάλου μέρους τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος ἀπαλλάττεται, οὐχὶ δὲ καὶ ὅλων τῶν ἐντοσθίων.

Τὰ ζῶα ταῦτα ζῶσιν ἔρποντα βραδύτατα, κατ' ἀκολουθίαν δυσκόλως δύνανται νὰ διαφύγῃσι ἐπαπειλοῦντα κίνδυνον, ὃ δ' ἐπερχόμενος ἐχθρός, ἂν ἔχῃσι τοιοῦτον, διότι ἀγνοοῦμεν τοιοῦτος τῶν ζῶων τούτων, πλὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἐσθιοντος ὀλοθούριον τὸ ἐδώδιμον, βεβαίωτατα δὲν θὰ ἡμποδίζετο νὰ καταπίῃ τὸ θυμὰ του εἴτε ἐντὸς αὐτοῦ εἴτε ἐκτὸς ἔφερε τὰ ἐντόσθια.

N. X. A.

H ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ

Γεννήθηκες τὴν Ἀνοιξί' κ' ἀντὶ νάρθων ἡ Μοίραις
Νὰ σὲ μοιρώσουν βρασιτικάϊς κ' εὐθὺς νὰ φύγουν πάλι,
Ἐσὺ ἀπὸ τὴν Ἀνοιξί' μοιρώθηκες καὶ πῆρες
Τῆς Ἀνοιξί' τὰ κάλλη.

Ἄπ' τὸ χρυσὸ τὸν ἥλιο της χρυσοῦσαν τὰ μαλλιά σου,
Βαφτίστηκαν τὰ μάτια σου 'ς τῆς νύχτας της τὸ χρῶμα,
Κ' ἀπ' τῶν ἀνθῶν της τὴ θωριὰ ἐβάφη' ἡ θωριὰ σου
Καὶ τὸ μικρὸ σου στόμα.

Ἄπ' ταῖς γλυκεῖαίς της ταῖς βραδείαίς ταῖς μοσχομυρωδάταις
Πῆρες τὸν πρῶτὸ ἀνασασμὸ γιὰ νὰ μοσχομυρίξης,
Κ' ἐπῆρες ἀπὸ ταῖς αὐγαῖς, ποῦνε βροσιὰ γεμάταις
Δροσοῦλα γιὰ ν' ἀνθίξης.

Μ' ὀλόχαρο κελᾶδημα τὰ μέτρατα πουλιὰ της
Ἐδειξαν 'ς τὸ στόμα σου πῶς πρέπει νὰ 'μιλήσης,
Κ' ἐπροίκισε τὸ γέλιο σου μὲ τὴ γλυκεῖα λαλιὰ της
Ἡ χρυσαλλένια βρῦσι.

Κ' ἡ φύσις ἔλη, ἔξαστερη, ἀνθόστρωτη, δροσάτη,
Μέσ' 'ς τὴ ζωὴ σου εὐρέθηκε μὲ μιᾶς ζωντανεμένη...
Θρονιάστη' ἡ βασιλίτσα 'ς ἐν' ἄξιο της παλάτι
Κ' ἐκεῖ γιὰ πάντα μένει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πονηρία κυνός.—Ἐχω μέγαν κύνα τῆς Νέας Γῆς, ὀνόματι Βλόκ, πολὺ λαίμαργον εἰς τὰ γλυκίσματα. Συχνότατα, ὅταν διέβαινον ἀπὸ κανὲν ζαχαροπλαστεῖον, ὃ σκύλος ἐσταμάτα καὶ μὲ παρεθέρει ὡς ἐπικαλούμενος τὴν γενναϊότητά μου· ἐγὼ δὲ συγκινούμενος ὑπὸ τῆς ἀφῶνου δεήσεώς του τὸν καθίσταν εὐτυχῆ διὰ δαπάνης ἐνὸς πενταλέπτου.

Ὁ κύων ἀναμειβόμενος παρεθέρησεν ὅτι μόνον ἐπ' ἀνταλλαγῆ τοῦ πενταλέπτου μου ἰκανοποιεῖτο ἢ λαίμαργία του, καὶ ὠφελήθη ἐξ αὐτοῦ· διότι ἤδη δὲν ἀναγκάζομαι νὰ μεσολαβῶ μετὰ πλάκωντοπώλου